

JOSÉ MANUEL ALMERICH IBORRA
Geògraf i Escriptor

XAVIER CAMPILLO I BESSES
Geògraf i Consultor

EDUARDO ROJAS BRIALES
Degà del Col·legi d'Enginyers de Monts-CV i
President de PROFOR-CV

CICLE TERRITORI I PAISATGE

TAULA REDONA:

L'ACCÉS MOTORITZAT AL MEDI NATURAL

28 de febrer de 2007

230 ANIVERSARI

LA REIAL SOCIETAT ECONÒMICA D'AMICS DEL PAIS I
EL CENTRE EXCURSIONISTA DE VALÈNCIA

Es complauen a convidar-lo a la Taula redona, que dins del 2on cicle sobre: "**Territori i paisatge**" se celebrarà el dia 28 de Febrer, a les 19:30 hores a l'Aula Magna de la Universitat de València, c/ Universitat, 2, a càrrec de:

D. José Manuel Almerich Iborra. (Geògraf i Escriptor)

D. Xavier Campillo i Besses. (Geògraf i Consultor)

D. Eduard Rojas Briales. (Degà del Col·legi d'Enginyers de Monts-CV i President de PROFOR-CV)

Sobre el tema: "**L'accés motoritzat al medi natural**"

Moderat per **D. Carles Ferris i Gil**, Membre de la Comissió de Medi Ambient de la R.S.E.A.P.

Col·labora: Bancaixa

<http://www.rseapv.org>

València, Febrer de 2007

PREÀMBUL

Santiago L. del Agua

L'Econòmica. Llums i Ombres

L'Econòmica, en col·laboració de bell nou amb el Centre Excursionista de València, dóna començament al II Cicle de “Territori i Paisatge” amb una taula redona davall el lema de “L'accés motoritzat al medi natural”, amb la participació de tres ponents

D. José Manuel Almerich Iborra, geògraf i escriptor. El senyor Almerich és llicenciat en Geografia i Història per la Universitat de València, i autor d'una vintena de llibres dedicats al Patrimoni Cultural i Natural de la Comunitat Valenciana, així com guions per a documentals sobre temes relacionat amb la natura. En l'actualitat és Director de l'IVEN (Institut València d'Excursionisme i Natura), guia-organitzador d'activitats del Centre Excursionista de València i professor de l'Escola Valenciana d'Aire Lliure,

D. Xavier Campillo i Basses, és Doctor en Geografia i consultor en l'Escola Universitària de Turisme i Direcció Hotelera ARC de la Universitat de Barcelona, i

D. Eduard Rojas Briales, és Degà del Col·legi d'Enginyers de Montes, president de PROFOR a la Comunitat Valenciana i membre de la Comissió de Medi Ambient de la RSEAPV.

Moderarà la taula redona D. Carles Ferrís i Gil, membre de la Comissió de Medi Ambient de la RSEAPV.

ELS MODELS EUROPEUS D'ACCÉS AL MEDI NATURAL: UNA VISIÓ DE CONJUNT

Xavier Campillo i Besses

Geògraf i Consultor

Els models d'accés al medi rural i natural tenen una base cultural. Aquest fet es manifesta clarament a Europa occidental on trobem si més no quatre models perfectament diferenciats: llatí (França, Espanya), germànic (Alemanya, Àustria, Suïssa), britànic (Anglaterra i Gal·les) i escandinau (Noruega, Suècia, Finlàndia i Islàndia).

La qüestió de fons que aborda cada model és com hem de circular per territoris dominats per la propietat privada del sòl. Cada societat ha establert en el decurs d'un procés històric una pauta diferent per resoldre aquesta contradicció fonamental. D'aquesta manera els models socials d'accés al medi natural han esdevingut models culturals (assumits socialment i considerats fins i tot com elements d'identificació cultural o nacional) que en cada país tenen alhora una expressió jurídica i legal diferenciada.

Les principals diferències entre models es produeixen a dos nivells: 1. Com es resol el conflicte entre llibertat de circulació i propietat del sòl; i 2. La relació que s'estableix entre trànsit no motoritzat (a peu, en bicicleta) i trànsit motoritzat.

El resultat són societats on la llibertat de circulació s'imposa sobre el dret a la propietat (països germànics i escandinaus) i societats on la propietat privada és el principal factor limitant de l'accés públic al medi rural i natural (països llatins i Gran Bretanya). Alhora trobem societats que afavoreixen els vianants i limiten dràsticament l'accés motoritzat al medi natural (països germànics, Gran Bretanya) i societats dominades pel culte al motor (països llatins i, paradoxalment, Escandinàvia).

Aquest fet afecta de retruc el paper que els camins públics o privats juguen dins de cada model. Dins les societats dominades per la propietat privada del sòl els camins públics constitueixen el centre indiscutible del model d'accés (la Gran Bretanya n'és el millor exemple), però quan predomina la llibertat de circulació el seu protagonisme s'esvaeix (tal

com s'esdevé a Alemanya, on la diferència entre camins públics i privats és irrellevant).

Cal subratllar el caràcter contradictori d'alguns models. Per exemple, l'existència o no de tolerància de pas comporta a Espanya que mentre determinades regions presenten models socials d'accés al medi natural summament restrictius (p.e. les Illes Balears o el sud d'Espanya), d'altres (nord i est d'Espanya) gaudeixen d'un model d'accés de caràcter indiscriminat, fins i tot amb mitjans motoritzats.

Lògicament, les diferències entre models es manifesten també en la forma o la intensitat que adopten en cada país els conflictes socials i ambientals derivats de l'accés al medi natural. Així com d'un país a l'altre varia el context social, legal o econòmic dins del qual s'insereix la problemàtica de l'accés, també els models i les propostes de gestió de l'accés al medi natural seran diferents en cada cas.

Els ponents de la taula redona D. José Manuel Almerich Iborra, D. Xavier Campillo i Basses i D. Eduard Rojas Briales, amb el President de la Taula Redona D. Manuel Portolés, Vice-Director de la Reial Societat Econòmica d'Amics del País i D Carles Ferris, membre de la Comissió de Medi Ambient de l'Econòmica, que actuà com a moderador.